

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/532/2017/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

152/2018. (VII.12.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a panaszos¹ 2017. december 29-én, elektronikus úton előterjesztett **panaszát** a 2018. július 19-én –Fráterné dr. Ferenczy Nóra távollétében-megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem történt, valamint alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2017. december 29-én, elektronikus úton terjesztett elő panaszt a vele szemben 2017. december 21-én foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy 2017. december 21-én, M., a K. úton haladt, ahol szeretett volna leparkolni, de a mögötte levő autó olyan lendülettel akarta kikerülni, hogy a panaszos autóját az út közepére tolta. A panaszos próbálta rendezni a történeteket, de mivel a másik autó sofőrje nem volt együttműködő, rendőrt hívtak a helyszínre. A másik autó sofőrjének a lánya időközben a helyszínre érkezett és a rendőrautóba behajolva beszélgetett a rendőrökkel. Ezzel egyidejűleg a panaszos barátnőjét telefonon kereste egy rendőr és érdeklődött, hogy hol vannak és hol történt a baleset. Miután megérkezett a rendőr a helyszínre, megkérdezte a másik autó sofőrjét „Nem tudja, hogy egyirányú utcában hogyan közlekedünk”? Majd hozzátette, hogy „nem előzünk”. Ezt követően a rendőr, a sofőr és annak a lánya hármasan beszélgettek. Ezek után a rendőr odament a panaszoshoz és közölte vele, hogy ő a hibás, ezen a panaszos nagyon meglepődött. A panaszos nagypapája megkérdezte a rendőrt, hogy miért a panaszos a hibás, amire a rendőr felemelt hangon, durván, agresszív

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

stílusban válaszolta, hogy ő a rendőr és ő ért ehhez. Majd hozzátette, hogy elviteti a panaszos nagypapáját, ha tovább akadályozza. A panaszos sérelmezi, hogy a rendőr nem a baleset helyszínén, hanem odébb készített fényképeket, ahova az ütközés után álltak. A panaszos továbbá előadta, hogy az intézkedés végén a rendőr két lehetőséget kínált fel neki, miszerint elfogadja a bírságot és elismeri a hibáját vagy feljelentést tesz ellene és akkor a jogosítványát is bevonhatják. A panaszos megijedt, ezért elfogadta az első lehetőséget, bár úgy érezte, hogy nem ő a hibás.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az illetékes rendőri szervtől, valamint kérte az ügygel kapcsolatos rendőrségi dokumentumok és a konkrét kérdésekkel kapcsolatos rendőrségi álláspont megküldését.

1) 2018. január 22-én Sz. r. ftörm az alábbi jelentést készítette:

Sz. r. ftörm.2017. december 21-én 10 óra 5 perckor az ügyelet által megjelölt helyszínen nem találta az összeütközött járműveket és a részére senki nem jelezte, hogy intézkedést kérne. Így a KRESZ szabályoknak megfelelően közlekedve több kört megtett a M. t körül, majd megállt a M.M.t mögött és URH rádión keresztül jelezte a TIK-felé hogy nem találja a balesetet. Kérte, hogy hívják vissza a bejelentőt, hogy pontosítsa a helyszínt. A TIK tájékoztatta, hogy a bejelentő látja a rendőrautót, nekik háttal áll, ekkor odalépett a jármű jobb oldalához egy középkorú nő, aki bekopogott a jobb első ajtó ablakán, amit a rendőr lehúzott, és odahajolva közölte a rendőrrel, hogy a baleset visszább van, nem jó helyen van. Sz. r. ftörm. kinézett a járműből megnézni, hogy hova mutat, majd közölte vele, hogy gyalogoljon vissza, ő is odamegy majd, csak körbe kell mennie, mivel az út egyirányú. A nő közölte, hogy rendben. Sz. r. ftörm itt megjegyzi, hogy ekkor még nem tudta, hogy a hölgy kinek az ismerőse, milyen minőségben jelezte felé a baleset helyszínét.

Ezt követően a KRESZ szabályoknak megfelelően megközelítette a helyszínt, ahol azt tapasztalta, hogy a járművek a menet irányához képest az út bal oldalán helyezkednek el, ahol törmelékek vannak az úton, amelyből következtetni lehetett az ütközés helyére tehát a baleset helyszínére, és ettől a helytől mindkét jármű félre volt állva több méterre. Sz. r. ftörm kiszállt a szolgálati gépjárműből. A helyszínen a már említett középkorú hölgy, egy idősebb hölgygel állt az egyik autónál, a másik autónál állt egy fiatal férfi egy fiatal nővel egy idősebb hölgygel és egy idős férfival. Az intézkedés ideje alatt Sz. r. ftörm számára nem derült ki, hogy az egyik és a másik félnél lévő személyek milyen rokoni, ill. családi viszonyban állnak egymással, illetve a gépkocsivezetőkkel, vele nem közölték, a baleset szempontjából nem is volt fontos, hiszen nem a balesetezett járművekben ültek.

A két gépkocsivezetőt Sz. r. ftörm megkérte, hogy mondják el mi történt. A panaszos és a másik fél is elmondta a történeteket, és közölték vele, hogy nem érzik magukat hibásnak a baleset bekövetkezéséért, ezért kértek rendőri intézkedést, továbbá közölték vele, hogy félreálltak, a baleset visszább történt.

Sz. r. ftörm megkérdezte a két gépkocsivezetőt egyszerre, hogy tudják-e, hogy egyirányú úton hogyan kell előzni, illetve, hogy hogyan kell balra kanyarodni. Választ nem kapott, így mivel látta, hogy nem ismerik a KRESZ ide vonatkozó paragrafusát elkérte mindkét féltől az iratokat és visszaszállt a szolgálati gépjárműbe, hogy a KRESZ könyvet megkeresse, és az ide vonatkozó KRESZ paragrafust előkeresve azt meg tudja mutatni nekik. A keresés közben átnézte az iratokat, és ekkor tapasztalta, hogy az idős hölgy, nem adott oda mindent, ezért jelezte feléjük, hogy a vezetői engedélyt és a lakcím kártyát keressék meg, mert azokat nem kapta meg. Ennek eleget téve az idős hölgygel lévő személy azt a szolgálati gépjárműhöz vitte és átadta. Ezt követően Sz. r.ftörm átnézte az iratok érvényességét. Ezalatt, -ami pár perc- volt nem beszélt egyik féllel sem, majd kiszállt a szolgálati gépjárműből, és a két gépkocsi

vezetőnek elmondta, hogy ki a hibás a balesetért, és miért, illetve a KRESZ könyvet fellapozva a paragrafust meg is mutatta a panaszosnak. Azt is közölte vele, hogy a baleset okozásáért helyszíni bírságot szab ki, amennyiben elismeri a felelősségét.

Ekkor a panaszossal lévő idős férfi, aki egy kicsivel hátrébb volt, hallotta, hogy a panaszos hibás a balesetért, ennek következtében odakiabálta a rendőr felé hogy "ez nem igaz".

Ezt követően, miközben a két gépkocsivezetővel Sz. r. főrm intézkedett, az idős férfi arrogánsán, lekezelően közölte vele, hogy nem ismerik el a felelősséget. Ekkor Sz. r. főrm megkérdezte az urat, hogy milyen minőségben van ott, részese volt-e a balesetnek, benne ült-e valamelyik járműben, majd annyit közölt, hogy nem volt jelen a balesetnél. Sz. r. főrm közölte vele, hogy tudja, hogy mi a dolga, azért van ott, mint rendőr, nem kell kioktatnia. A férfit Sz. r. főrm felszólította, hogy fejezze be az emelt hangvételű bekiabálásait az intézkedésbe, ha továbbra is akadályozza a munkáját, akkor előállítja az intézkedés akadályozásáért.. Ezt követően nem zavarta tovább Sz. r. főrm munkáját és nem is beszélt vele.

A továbbiakban Sz. r. főrm a 60/2010 ORFK. utasításnak megfelelően a helyszínt és a járművek feltalálási helyét felmérte, a helyszínről és a járművekről és azok rongálódásairól fényképfelvételt készített.

Miután Sz. r. főrm végzett, a panaszostól megkérdezte megegyeszer, hogy a baleset okozásáért elismeri-e a felelősségét vagy sem. Tájékoztatta, hogy ha elismeri a felelősségét 10.000 forint helyszíni bírságot kap, amit 30 napon belül kell befizetnie csekken. Ha nem ismeri el, akkor szabálysértési feljelentést tesz ellene, és a szabálysértési hatóság fog az ügyben eljárni. Sz. r. főrm továbbá arról is tájékoztatta a panaszost, hogy egy határozatot fog kapni a szabálysértési hatóságtól, amivel, ha nem ért egyet, fellebbezhet ellene és akkor a bíróságra kerül az ügy és ott fogják elbírálni.

Sz. r. főrm a panaszossal normális hangvételben beszélt, azt is jelezte felé, hogy ha nem érzi magát felelősnek akkor nem kell a bírságot elfogadnia, és Sz. r. főrm. megindítja a szabálysértési eljárást.

A panaszos azt mondta, hogy elfogadja a bírságot, amelyről szóló dokumentumot miután Sz. r. főrm kitöltött, a panaszos alá is írt. Az aláírásnál jelen volt a panaszossal lévő idős hölgy is, akivel még beszélgettek a KRESZ szabályról, illetve a feltett kérdéseire Sz. r. főrm válaszolt, majd az idős hölgy megköszönte az intézkedést. Ezt követően a vétlen fél részére a helyszínen kitöltendő rendőrségi igazolást Sz. r. főrm kitöltötte, amelyet át is adott neki. Az idős hölgy megkérdezte, hogy ki kell-e tölteni a nemzetközi kárbejelentőt. Sz. r. főrm azt válaszolta neki, hogy az a két fél dolga, nekik kell eldönteni egymás között, hogy ki töltik-e vagy sem, amit tudomásul vett, majd megkérdezte a kárrendezés menetét, amelyről Sz. r. főrm felvilágosította őt.

Ezt követően Sz. r. főrm elkészönt mindkét féltől és távozott a helyszínről.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) és a 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – **megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát, XI. cikkében foglalt diszkrimináció tilalmát, valamint XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.**

1) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrségnek keletkezett-e intézkedési kötelezettsége a panaszos által előadottak nyomán, és amennyiben keletkezett, a rendőrség ennek mennyiben tett eleget.

a) Keletkezett-e intézkedési kötelezettség?

A panaszos beadványában előadta, hogy 2017. december 21-én, M., a K. úton haladt, ahol szeretett volna leparkolni, de a mögötte levő autó olyan lendülettel akarta kikerülni, hogy a panaszos autóját az út közepére tolta. A panaszos próbálta rendezni a történeteket, de mivel a másik autó sofőre nem volt együttműködő, rendőrt hívtak a helyszínre.

A rendőrség tájékoztatása alapján 2017. december 21-én 10 óra 16 perckor a (...) telefonszámról K. bejelentést tett a B. Rendőr-főkapitányság ügyeletére, miszerint M., K. utca a M. M.t alatti benzinkútnál, anyagi kárral járó, személyi sérülés nélküli baleset történt. A bejelentés alapján nem tudnak megegyezni, ezért rendőri intézkedést kér.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint „a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyen a tudomására hoznak.

A Szolgálati Szabályzat az Rtv. előírásait a következőkkel egészíti ki. A 9. § (1) bekezdése alapján a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy - jogszabály által meghatározott esetekben - helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki.

A KRESZ 58.§ (3) bekezdése értelmében, ha a rendőrhatóság értesítése a (2) bekezdésben foglalt rendelkezés értelmében nem kötelező, de valamelyik érdekelt a baleset miatt rendőri intézkedést kíván, és a rendőrhatóságot (a legközelebbi rendőrt) haladéktalanul értesíti, a balesettel érintett járművek vezetőinek a rendőri intézkedést meg kell várniuk.

A Testület álláspontja szerint a bejelentés felvetette jogellenes cselekmény gyanúját, ezért intézkedési kötelezettsége keletkezett a rendőrségnek.

b) A Testület ezt követően azt vizsgálta, hogy a rendőrök eleget tettek-e az intézkedési kötelezettségüknek.

Az Rtv. 24. §-a szabályozza a rendőrség segítségnyújtási kötelezettségét. Az (1)-(3) bekezdések szerint „a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne. A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.”

A rendőrségi tájékoztatás alapján, a baleset helyszínén fényképfelvételeket és a helyszínrajz vázlatát elkészítette Sz. r.ftörm.. A panaszossal és a másik gépjármű vezetőjével szemben is alkoholszondás vizsgálatot készített, amelyeknek eredménye negatív lett. Sz. r. ftörm. mindkét gépjárművezetőt nyilatkoztatta a baleset körülményeiről, majd a panaszos a baleset okozásáért elismerte a felelősségét.

A Testület a vonatkozó jogszabályhelyek ismertetését követően utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely cselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a

Testület nem veheti át a szabálysértési hatóság szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését – akkor, amikor a rendőrség az intézkedés jogalapjaként szabálysértés elkövetésére hivatkozik – az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, felmerülhetett-e bármely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztethetett.

A rendőrségnek a panaszos bejelentését követően intézkedési kötelezettsége keletkezett, amelynek eleget is tettek azzal, hogy kimentek a panaszos által bejelentett címre és fényképfelvételeket készítettek, valamint nyilatkoztatták a baleset résztvevőit.

Mindezekre tekintettel a Testület úgy foglalt állást, hogy a rendőrség intézkedési kötelezettsége fennállt a panaszos által előadottak nyomán. Ezen kötelezettségnek a helyszínre érkező rendőr eleget tett, azaz nem sérült ezáltal a panaszos tisztességes eljárásához fűződő joga.

2) A Testület vizsgálta az intézkedés részrehajló voltát.

A panaszos beadványában előadta, hogy amikor a helyszínre érkezett a rendőrautó akkor az idős hölgy lánya behajolt az autóba és beszélgetett a rendőrrel. Az alkoholvizsgálat elvégzése után a rendőr az idős hölgygel és a lányával félrevonult beszélgetni, amely után a rendőr a panaszost jelölte meg felelősnek a baleset okozásáért.

A rendőrségi iratok alapján, a helyszínre érkező rendőr először nem találta a balesetet. A TIK tájékoztatta, hogy a balesetet bejelentő látja a rendőrautót, nekik háttal áll, ekkor odalépett a járműve jobb oldalához egy középkorú nő, aki bekopogott a jobb első ajtó ablakán, amit a rendőr lehúzott és hozzá odahajolva közölte a nő, hogy a baleset visszább van, nem jó helyen tartózkodik. Továbbá tájékoztatták a Testületet, hogy az idős hölgy a rendőr első kérésére nem adta oda az összes iratát, ezért a rendőr megkérte, hogy keresse meg a vezetői engedélyét és a lakcím kártyáját. Ennek eleget téve az idős hölgygel levő személy azt a szolgálati gépjárműhöz vitte és átadta. Ezt követően Sz. r. ftörm. nem beszélt egyik féllel sem, majd kiszállt az autóból és tájékoztatta a panaszost és az idős hölgyet, hogy ki a felelős a balesetért.

Az Rtv. 13. §-ának (2) bekezdése rögzíti a részrehajlásmentes intézkedés kötelezettségét: a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni. A részrehajlás nélküliség azt jelenti, hogy a rendőri intézkedés során a rendőr az érintett személyre tekintet nélkül bárkivel szemben köteles eljárni. A rendőri intézkedés során nemre, fajra, vallásra, politikai nézetre tekintettel különbséget tenni nem szabad, illetve ez a minőség a rendőri intézkedés megtételének vagy elmulasztásának alapja nem lehet.

A Testület ezen a ponton hivatkozik a Rendőri Hivatás Etikai Kódexében szereplő 5. pontra, amely szerint a „rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit előítéletektől és indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz kínzást, könyörtelen, embertelen vagy megalázó bánásmódot és ezt mástól sem tűri el. Empátiával fordul embertársai felé, védelmet és segítséget nyújt a rászorulóknak.”

A Testület megállapítása szerint a vizsgált esetben a panaszossal szembeni eljárás nem ütközött a részrehajlás tilalmába, egyúttal nem sértette a panaszos tisztességes

eljáráshoz fűződő jogát sem, mivel nem nyert megállapítást, hogy a balesetben szereplő másik féllel a rendőr külön beszélgetést folytatott volna.

3)A Testület vizsgálta a panaszossal szemben alkalmazott hangnemet és bánásmódot.

A panaszos a beadványában előadta, hogy a nagypapája megkérdezte a rendőrt, hogy miért a panaszos a hibás, amire a rendőr felemelt hangon, durván, agresszív stílusban válaszolta, hogy ő a rendőr és ő ért ehhez. Majd hozzátette a rendőr, hogy elviteti a panaszos nagypapáját, ha tovább akadályozza. A panaszos továbbá előadta, hogy az intézkedés végén a rendőr két lehetőséget kínált fel neki, miszerint elfogadja a bírságot és elismeri a hibáját vagy feljelentést tesz ellene és akkor a jogosítványát is bevonhatják. A panaszos megijedt, ezért elfogadta az első lehetőséget, bár úgy érezte, hogy nem ő a hibás.

A rendőrség tájékoztatása alapján, a rendőri intézkedés alatt a panaszos nagypapája arrogánsan, lekezelően, fél vállról beszélve közölte Sz. r.ftörm.-el, hogy nem ismerik el a felelősséget, valamint megkérdezte őt, hogy készen van-e már. Sz. ftörm. megkérdezte a panaszos nagypapáját, hogy milyen minőségben van ott, majd hozzátette, hogy tudja mi a dolga, azért van ott, mint rendőr, nem kell kioktatnia. Ezután Sz. ftörm. felszólította a panaszos nagypapáját, hogy fejezze be az emelet hangvételi bekiabálásait az intézkedésbe, ha továbbra is akadályozza a munkáját, elő fogja állítani az intézkedés akadályozásáért. Sz. r.ftörm. a helyszínen a panaszosnak mindkét eljárási menetet elmondta. A panaszos a többszöri tájékoztatást követően mondta Sz. r.ftörm-nek, hogy elismeri a felelősséget és elfogadja a bírságot. A bírság kitöltése előtt is mondta a panaszosnak Sz. r. ftörm, hogy amennyiben nem érzi magát felelősnek akkor nem kell elfogadnia a bírságot, ebben az esetben elindítja a szabálysértési eljárást.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. A rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerül – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelem és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel összhangban ugyanis az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számon kérhetőség lehetőségeit is megteremtve.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számon kérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

Abban a kérdésben, hogy a rendőrök nem megfelelő hangnemet és bánásmódot alkalmaztak volna a panaszossal szemben, a Testület nem tudott állást foglalni, mivel a panaszosi és rendőri álláspont között olyan mértékű ellentmondás feszült, amelyet a Testület – korlátozott eszköztárára tekintettel – nem tudott feloldani, így a történetek rekonstruálására nem volt lehetősége. A Testület megjegyzi, hogy a szabálysértési eljárásról szóló tájékoztatás vonatkozásában, a jogszabályi kötelezettségének tett eleget a rendőr, nem fenyegette a panaszost.

Minderre tekintettel a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme a rendőrök által alkalmazott nem megfelelő hangnem és bánásmód tekintetében nem megállapítható, mivel a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni.

IV.

A Testület a fentiekben kifejtettek alapján arra a következtetésre jutott, hogy 2017. december 21-én, a rendőrség intézkedési kötelezettsége fennállt a panaszos által előadottak nyomán. Ezen kötelezettségnek a helyszínre érkező rendőr eleget tett, azaz nem sérült ezáltal a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga. A Testület megállapítása szerint a vizsgált esetben a panaszossal szembeni eljárás nem ütközött a részrehajlás tilalmába, egyúttal nem sértette a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogát sem, mivel nem nyert megállapítást, hogy a balesetben szereplő másik féllel a rendőr külön beszélgetést folytatott volna. A Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme a rendőrök által alkalmazott nem megfelelő hangnem és bánásmód tekintetében nem megállapítható, mivel a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni.

Mindezek alapján a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött és az Rtv. 93/A § alapján a panaszt áttette az intézkedést foganatosító rendőri szervhez.

Budapest, 2018.július 19.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET